

Начало>Законодателство и съдебна практика>Национално законодателство

Legislația națională

Австрия

Introducere – Această pagină prezintă informații despre sistemul juridic austriac și o imagine de ansamblu a dreptului austriac.

Surse juridice

Tipuri de instrumente juridice – descriere

Dreptul austriac este, în principal, un drept scris (gesetztes).

În conformitate cu Constituția federală a Austriei, pe lângă dreptul federal (constituțional), există o lege **separată** (constituțională) a landului în cele nouă landuri. Dreptul constituțional provincial nu poate intra în conflict cu dreptul constituțional federal și, prin urmare, este **subordonat** acestuia. Cu toate acestea, în principiu, nu există o ordine a precedenței între legile federale și legile landurilor. Începând din 1988, statele au dreptul de a încheia tratate internaționale în materii care intră în sfera lor de competență. Cu toate acestea, guvernul federal continuă să dețină competența în domeniul afacerilor externe.

Statutul dreptului cutumiar și al jurisprudenței

Dreptul cutumiar joacă un rol foarte limitat.

Hotărârile instanțelor supreme oferă orientări valoroase pentru aplicarea legii și au o importanță majoră; Cu toate acestea, dreptul sistemului judiciar nu este recunoscut în mod oficial ca izvor de drept.

Acte juridice ale autorităților

În principiu, statutul cuprinde acte de suveranitate – acte ale autorităților publice care emit ordine – legi (acte legislative), acte administrative (acte executive) și decizii judiciare (acte judiciare).

Legile precizează actele administrative pentru care sunt autorizate autoritățile administrative. Aceasta poate fi, de exemplu, emiterea de notificări (acte individuale) sau adoptarea de regulamente (dispoziții juridice generale). Actele de autoritate administrativă directă și de constrângere pot fi, de asemenea, luate în considerare dacă, de exemplu, în cazul operațiunilor polițienești, este necesară o intervenție oficială imediată pentru a preveni pericolele.

Izvoare internaționale de drept și dreptul Uniunii Europene

Constituția austriacă stabilește că normele de drept internațional general recunoscute fac parte integrantă din dreptul federal austriac și prevede integrarea tratatelor internaționale în sistemul juridic al Austriei (cu sau fără legislație specifică). Nivelul ierarhic al dispozițiilor tratatelor în sistemul juridic intern este determinat de conținutul acestora.

Aprobarea de către Nationalrat (Camera inferioară a Parlamentului austriac) a tratatelor internaționale care modifică sau completează Constituția necesită aceleași majorități speciale ca și în cazul legilor constituționale federale. Deciziile privind tratatele de modificare sau completare a legislației fac obiectul aceluiași cerințe ca cele aplicabile în cazul legislației.

În principiu, președintele federal încheie tratate de stat la cererea guvernului federal sau a unui ministru federal autorizat de acesta. Tratatelor politice și tratatele care modifică sau completează legislația necesită acordul prealabil al Nationalrat. Președintele federal poate împuternici guvernul federal sau membrii relevanți ai acestuia să încheie anumite categorii de tratate internaționale care nu sunt nici politice și nici nu modifică sau completează legislația.

De la aderarea Austriei la Uniunea Europeană, la 1 ianuarie 1995, dreptul constituțional austriac nu mai stabilește ordinea juridică fundamentală relevantă, ci și dreptul Uniunii Europene (**constituționalismul**). Potrivit opiniei predominante, **dreptul Uniunii prevalează asupra dreptului intern** și, prin urmare, asupra dreptului constituțional federal simplu, **dar** nu și asupra principiilor fundamentale ale Constituției federale.

Acte de bază

Dreptul civil

În materie civilă, competența în primă instanță este exercitată, de obicei, de instanțele districtuale și regionale. În afara orașului Viena, instanțele districtuale și instanțele regionale soluționează, de asemenea, cauze comerciale. În plus, instanțele regionale sunt plătite pentru cauzele în materie de muncă și securitate socială. Numai Viena are propriul tribunal districtual în materie comercială, propriul tribunal comercial și propriul tribunal pentru litigii de muncă și sociale.

Competența se împarte, în principiu, între instanțe în funcție de natura acțiunii (competență obiectivă) și se stabilește în funcție de valoarea litigiului pentru toate aspectele care nu sunt atât de dissociate de instanțele districtuale sau regionale. Tipul de caz are întotdeauna prioritate față de criteriul valorii.

Instanțele districtuale sunt competente în funcție de natura cererii, de exemplu în majoritatea litigiilor în materie de dreptul familiei sau de încheiere.

Instanțele regionale sunt competente în funcție de natura cererii, cum ar fi litigiile în temeiul Legii privind răspunderea atomică, al Legii privind răspunderea oficială, al Legii privind protecția datelor, al legislației privind concurența și drepturile de autor. Instanțele districtuale sunt competente pentru cauzele în care valoarea cererii este de până la 15 000 EUR, iar instanțele regionale sunt competente în cazurile în care valoarea cererii depășește 15 000 EUR.

Orice persoană are o competență generală ca urmare a legăturii sale personale cu o circumscriptie judiciară. Cererile se introduc, de obicei, la instanța de drept comun a pârâtului. Competența obișnuită a unei persoane private este determinată în mod normal de locul în care aceasta își are domiciliul sau reședința obișnuită; o persoană poate avea mai multe instanțe obișnuite. Competența obișnuită a unei persoane juridice este determinată, de obicei, de locul în care aceasta își are sediul social.

Dreptul comercial

Numai Viena dispune de instanțe civile specializate în materie comercială, și anume Bezirksgericht für Handelssachen (Tribunalul Districtual pentru cauze comerciale) și Handelsgericht Wien (Tribunalul Comercial din Viena), precum și de o instanță civilă specializată în domeniul muncii și al securității sociale, și anume Arbeit- und Sozialgericht Wien (Tribunalul pentru Litigii de Muncă și Securitate Socială din Viena). În toate celelalte districte, cauzele comerciale și cauzele privind dreptul muncii și securitatea socială sunt soluționate de instanțele de drept comun. Competența teritorială în materie comercială și în cauzele privind dreptul muncii și securitatea socială este reglementată, în mod normal, de normele generale de procedură civilă.

Dreptul administrativ

Dreptul administrativ reglementează – în sens larg – dreptul „public”, organizarea organelor administrative și dreptul procedural al autorităților administrative, dar și relațiile dintre stat și cetățenii săi, obligațiile de conduită ale destinatarilor legislației și criteriile de fond de luare a deciziilor pentru administrația publică. Într-un număr mare de domenii specifice ale dreptului administrativ, exemplele includ cetățenia și resortisanții străini, poliția și dreptul construcțiilor.

Pe lângă faptele sancționate de o instanță judecătorească, dreptul penal administrativ reglementează ceea ce constituie o contravenție în temeiul dreptului penal administrativ.

Alte subdomenii ale dreptului administrativ includ dispoziții privind procedura administrativă și protecția juridică (administrativă). Deciziile autorităților administrative, de exemplu deciziile, pot fi contestate în fața instanțelor administrative cu calea de atac.

lerarhizarea normelor

Un standard constituțional federal necesită o majoritate de două treimi din voturile Consiliului Național, cel puțin jumătate dintre membri fiind prezenți.

În plus, legislația astfel creată trebuie să fie desemnată în mod explicit drept „lege constituțională” sau „dispoziție constituțională”.

În schimb, o rezoluție privind o dispoziție bazată pe legile federale este valabilă numai cu prezența a cel puțin o treime din membrii Nationalrat și cu majoritatea absolută din totalul voturilor exprimate.

1. Principii directoare ale Constituției

Principiile directoare (principiile fundamentale) ale Constituției austriece sunt principalele fundamente ale ordinii juridice austriece:

principiul democratic;

principiul separării puterilor;

principiul statului de drept;

principiul republican;

principiul federal și

principiul liberal.

În ansamblu, aceste principii directoare formează **ordinea constituțională**.

Din punct de vedere constituțional, aceste principii sunt foarte importante. În cazul în care o modificare a Constituției federale renunță la unul dintre principiile directoare sau modifică în mod fundamental relația dintre principii, aceasta este considerată **o schimbare generală și necesită un referendum**.

2. Dreptul primar și dreptul secundar al UE

Aderarea Austriei la Uniunea Europeană, la 1 ianuarie 1995, a implicat revizuirea cuprinzătoare a Constituției Austriei. De la aderare, dreptul constituțional austriac nu mai stabilește ordinea juridică fundamentală relevantă, ci și dreptul Uniunii Europene (**constituționalism**). Potrivit opiniei predominante, **dreptul Uniunii prevalează asupra dreptului național** și, prin urmare, asupra dreptului constituțional federal simplu, dar nu și asupra principiilor fundamentale ale Constituției federale.

3. Dreptul constituțional federal „ordinar”

Dreptul constituțional stabilește „regulile jocului” în ceea ce privește acțiunile politice, întrucât stabilește:

procedura legislativă

statutul organelor supreme în stat;

raportul dintre guvernul federal și landuri din perspectivă legislativă și executivă, precum și

controlul acțiunilor guvernamentale de către instanțele de drept public.

4. Legislația federală

Conform principiului fundamental al statului de drept prevăzut în Constituție, administrația publică și instanțele au obligația de a respecta legea. Constituția repartizează puterea legislativă între guvernul federal și landuri.

Reglementări

Regulamentele (Verordnungen) **sunt dispoziții juridice generale adoptate de autoritățile administrative, care se** aplică tuturor subiecților de drept.

Regulamentele de punere în aplicare al căror rol este de a preciza conținutul altor norme juridice mai generale (în principal, legi) pot fi adoptate în virtutea autorizației generale prevăzute de Constituție. Regulamentele de modificare sau completare a legii necesită o autorizare constituțională expresă.

6. Decizii

În principal, deciziile (Bescheide) sunt acte administrative de aplicare a legii, care se adresează exclusiv persoanelor numite în deciziile respective.

Proceduri legislative

Inițiativă legislativă

Proiectele de lege pot fi depuse la Nationalrat de către:

În plus, o inițiativă cetățenească trebuie supusă analizei Nationalrat dacă este semnată de 100000 de alegători sau de o șesime din alegătorii din trei landuri.

În practică, majoritatea inițiativelor legislative aparțin guvernului federal. Proiectele de legi federale trebuie să fie adoptate în unanimitate de către guvernul federal (în cadrul Consiliului de miniștri). Anterior, proiectul de lege elaborat de ministrul federal competent este publicat în vederea examinării de către alte organisme (landuri, grupuri de interese).

Adoptarea legii

După ce sunt adoptate de către Nationalrat, proiectele de legi necesită avizul Bundesratului. (Proiectele de legi financiare federale nu trebuie să fie trimise Bundesratului – suveranitatea federală a Nationalrat). Ulterior, cancelarul trimite proiectele de legi președintelui pentru autentificare.

Nationalrat poate decide organizarea unui referendum cu privire la un proiect de lege. De asemenea, o majoritate a membrilor Nationalrat poate solicita organizarea unui referendum. În acest caz, proiectul de lege deja adoptat de Nationalrat trebuie aprobat prin referendum înainte de a fi validat.

De asemenea, orice revizuire cuprinzătoare a Constituției trebuie să facă obiectul unui referendum.

Președintele certifică, prin semnătura sa, faptul că o lege a fost adoptată în conformitate cu Constituția. Apoi, legea astfel validată trebuie să fie contrasemnată de cancelar.

O lege poate fi abrogată fie în mod expres (derogare oficială), fie prin adoptarea unei noi legislații al cărei conținut este în contradicție cu dispoziția anterioară (derogare materială), fără a se preciza în mod explicit că dispoziția anterioară nu mai este în vigoare (lex posterior derogat legi priori). O lege specială se aplică prioritar față de legile generale (lex specialis derogat legi generali). În plus, validitatea unei legi poate fi limitată de la început.

Promulgarea, publicarea și intrarea în vigoare

După semnarea de către președintele federal (pentru autentificarea constituției) și contrasemnarea de către cancelarul federal, legea federală este promulgată în Monitorul Oficial Federal.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în lege (retroactivitate sau Legisvakanz), o lege intră în vigoare la sfârșitul zilei în care a fost promulgată în Monitorul Oficial Federal.

Mijloace de soluționare a conflictelor dintre izvoare juridice diferite

Ca expresie a principiului fundamental al statului de drept, Curtea Constituțională are competența de a controla constituționalitatea legilor și legalitatea regulamentelor (așa-numitul control jurisdicțional).

Curtea Constituțională se pronunță, de asemenea, cu privire la „conflictele de competență”, de exemplu între instanțe și autorități administrative, organisme provinciale și federale care invocă competența sau refuză competența în aceeași cauză.

În cadrul „competenței sale de stabilire a competenței”, Curtea Constituțională stabilește, de asemenea, cu caracter obligatoriu dacă un act legislativ sau de executare intră în sfera de competență a guvernului federal sau a landurilor.

Nu există nicio prioritate pentru aplicarea legii de rang superior în fiecare caz.

Baze de date juridice (cu linkurile corespunzătoare)

Consultarea este gratuită?

Da. Legislația și jurisprudența pot fi accesate gratuit online prin intermediul Sistemului Federal de Informații Juridice (RIS) la adresa <https://www.ris.bka.gv.at/>.

În ce limbi este disponibilă baza de date?

În principiu, baza de date este disponibilă numai în limba germană. Câteva informații generale și o selecție de acte legislative pot fi găsite în limba engleză prin intermediul unei pagini de intrare în limba engleză (a se vedea linkul: [Sistemul de informații juridice RIS \(bka.gv.at\)](#)).

Ce criterii de căutare sunt disponibile?

Baza de date care stă la baza Sistemului Federal de Informații Juridice (RIS) este împărțită în diferite aplicații, de exemplu „Lege federală consolidată”, „Lege funciară consolidată”, „[Monitorul Oficial Federal autentic din 2004](#)”, „[Staat- und Bundesgesetzblatt 1945-2003](#)” și altele. Pe lângă furnizarea de informații cu privire la legislația Republicii Austria (de exemplu, dreptul federal și regional consolidat, jurisprudența), RIS servește, de asemenea, drept publicație obligatorie din punct de vedere juridic, printre altele, a Gazetelor de drept federal (din 2004) și a Legilor provinciale (începând cu 2014/15).

Pentru fiecare cerere, există un formular de căutare separat, cu posibilități de căutare adaptate aplicației în cauză. De exemplu, în aplicația „Lege federală consolidată” utilizată cel mai frecvent, căutarea poate fi limitată, printre altele, prin referire la criteriile „cuvânt de căutare”, „titlu, abreviere”, „organism de publicare”, „tip de legislație”, „număr index”, dată de valabilitate și domeniu de aplicare temporal. De asemenea, este posibilă căutarea textului integral în setul general de date (cu condiția ca acesta să fie în limba germană).

La rubrica „Ajutor/contact” sunt disponibile diverse manuale privind subaplicațiile. De exemplu, un manual de interogare RIS [a se vedea linkul [HandbuchBgblAuth.pdf \(bka.gv.at\)](#)] sprijină căutarea de jurnale de drept federal în versiunea lor obligatorie din punct de vedere juridic („autentică”).

Ultima actualizare: 15/12/2023

Această pagină este o versiune realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.